

Hertil kommer, at Kontorets Arbejde vedrørende Indskrivning stadig er tiltagende. I 1914 fandtes der i almindelig Indskrivning, Depositoindskrivning og Kautionsdepoter i alt ca. 27 Mill. Kr., i 1923 ca. 250 Mill. Kr. og endelig i 1928 ca. 290 Mill. Kr. Yderligere er Arbejdet forøget ved, at ældre Laan, som er blevet indfriet, er blevet remplaceret med mere kortvarige, som delvis atter er udgaaet.

Ligeledes er Arbejdet i Statsgældskontoret vokset betydeligt i de senere Aar, navnlig for Depotforvaltningens Omraade. Medens der i 1914 henlaa i Depot ca. 28 Mill. Kr., var Beløbet i 1917 72 Mill. Kr., men det er nu vokset til 280 Mill. Kr., hvilket selvfølgelig repræsenterer en betydelig Tilvækst baade af Ansaret og Arbejdet.

Dernæst er Arbejdet i Statsaktivkontorerne, særlig 2det Statsaktivkontor, steget overordentlig stærkt i den seneste Tid paa Grund af den økonomiske Krise, idet Andragender om Henstand med Betaling af Terminsydelser og Fritagelse for disses Overgivelse til Inkassation er vokset overordentligt i Antal, og det samme gælder Laanebegæringer og Sager vedrørende Overtagelse, Administration og Afhændelse af tvangssolgte Panter. Der henvises herom nærmere til Redegørelsen til Tillægsbevillingslovforslaget for 1927—28 til § 23, Nr. 2 og 3, samt Anmærkningerne til Tillægsbevillingslovforslaget for 1928—29 § 23, Nr. 3 og 5.

Det vil af disse Oplysninger forstaaes, at der vil være Brug for det Personale, der ved Forretningers Sammendragning kan spares et og andet Sted, hvorpaa Opmærksomheden stadig er rettet, paa de Felter, hvor efter foranstaaende Oplysninger forøget Assistance er paakrævet. Derfor finder jeg det paa nuværende Tidspunkt rigtigt hverken at foreslaa Udvidelse eller Formindskelse i de to Departementers samlede Personaleantal.

Imidlertid har jeg i det Samraad med det ærede Udvalg, som er omtalt i den foran nævnte Beretning af 30. November f. A., udtalt, at jeg maatte anse det for ønskeligt, om der kunde etableres en særlig Kontrol med de i Finansministeriets 1ste Departements Statsaktivkontorer og Enkeforsørgelsesafdeling beroende store, om end til Dels illikvide Værdier. Jeg har i den Forbindelse gjort opmærksom paa, at Chefen for nævnte Departements Centralbogholderi den 1. Januar d. A. afgik paa Grund af opnaaet 70 Aars Alder, og at det da vilde blive overvejet at bringe i Forslag, at der i Stedet for vedkommende Embedsmand, der er Kontorchef i overtalligt Nummer (Løn fra en normeret Fuldmægtigstilling plus personligt pensionsgivende Tillæg lig Differencen mellem Kontorchefs- og Fuldmægtigløn), udnævntes en Kontorchef, der ledede et Kontrolrevisionskontor i 1ste Departement (i visse Henseender svarende til 2det Departements Kontrolrevisionskontor), men saaledes, at denne Ordning ikke medførte nogen Personaleforøgelse. Som udtalt i fornævnte Beretning af 30. November f. A. var der i Lønningsudvalget Enighed om at give de af Ministeren fremførte Synspunkter Tilslutning, idet man dog forudsatte, at der ved den eventuelle Kontrol af Ministeriets Aktivbeholdninger m. v. ikke gribes ind i Hovedrevisoraternes Virkeomraade.

Spørgsmaalet har senere været Genstand for indgaaende Overvejelse i Finansministeriet, og der er bl. a. af Repræsentanter for Hovedrevisoratet, Finanshovedbogholderiet og 1ste Departement foretaget en Gennemgang af dette Departements Bogholderier med Forenkling og øget Kontrol for Øje. Den paa Grundlag af denne Gennemgang udarbejdede Beretning og Indstilling er først i disse Dage afgivet til Finansministeriet, saaledes at jeg — fremfor paa nærværende Tidspunkt at stille endeligt Forslag om Etableringen af det nævnte Kontrollkontor — vil foretrække, at der var en Bemyndigelse for Finansministeren til Ordningens Gennemførelse, dersom Resultatet af de endnu ikke afsluttede Overvejelser skulde blive, at en saadan Ordning skønnedes ubetinget formaalistjenlig. Den eneste Ændring i Normeringsplanen, som Oprettelsen af et Kontrollkontor medfører, er den, at en Fuldmægtigstilling ombyttes med en Kontorchefsstilling.

Endelig bemærkes, at det vedvarende maa skønnes ønskeligt, at der er Adgang til ved Ledighed i Sekretærstillinger at ombytte enkelte af disse med Assistentstillinger, idet der paa visse Omraader er mere Brug for regnskabs- og bogholderikyndig end juridisk Arbejdskraft. Den hidtidige Bemyndigelse for Finansministeren til at foretage saadan Ombytning ønskes derfor opretholdt, ikke alene for saa vidt Centralstyrelsen angaar, men ogsaa Hovedrevisoraterne, hvor der i den nævnte Henseende gør sig de samme Synspunkter gældende.